

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 13 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 16. februarja.

Včeraj zjutraj bile so že vse ustopnice za današnje seje oddane, — to je vidno znamenje, da se razvijeno velikomestno občinstvo mnogo pikantnega nadeja od današnjega dnevnega reda. In ni se varalo!

Generalnim govornikom za Coroninijev predlog izbran je bil dr. Pickert, starosta in duševni oče nemškemu terorizmu na Severnem Českem. Može že sivolos, govori na videz mirno in hladnokrvno, a iz vsega, kar pove, veje oni agitatorni duh, kateri navdaja „nerešeno Germanijo.“ Za stvar samo se je bore malo briga. Ves govor njegov bil je sestavljen iz golih napadov. Najprej zaletaval se je v večino, očitajoč ji, da namerava okoristiti se s potrjenjem napačnih in z razveljavljenjem pravih volitev. Mimo grede je „ošvenil“ ljuto sovražnega posl. Heinricha, kojemu je priznal naslov „jedinega vladnega moža v celi zbornici.“ Potem se zakadi v Dunajske demokrate, napadajoč Kronawettera in pajdase njegove, češ da so lastnoročno durica odpirali pri najetih vozovih, v katerih so pritirali svoje volilce na volišče. „Zakaj se obrača Kronawetter“ — vpraša govornik — „vedno le s svojim očitanjem proti nemški manjšini, ne pa proti slovansko-nazadnjaški večini?! S ničemer se ni toliko škodovalo ugledu Dunajskega mesta nego s postopanjem nekaterih njegovih zastopnikov! — Kakor običajno, spremljal je nemški klub strastne napade svojega pristaša z neokusnimi in žalilnimi klici, zlasti, ko se je imenovalo Heinrichovo ime, so Pickertovci kričali: „Renegat. Mann mit der eiserne Stirne“ in kar je več enakih komplimentov v parlamentarnem besednjaku naših Tevtoncev.

Ali najhujše mahljaje pridržal si je Pickert za sklep svojega govora. Taktika njegova in cele njegove stranke pokaže se v najlepšem svitu v tem, da se mož ni sramoval, svohati privatne govore ministrov ter besede, katere je slučajno ujel v nastavljena uha, potem javnosti ovaditi. Denunciral je, da sta Dunajevski in Taaffe prikimala ostri obsodbi, kojo je Hausner izražal o glasovitem govoru Bismarckovem proti Poljakom. In tudi to ni ušlo nemškemu parlamentarnemu detektivu, da je finančni

minister prišepetal svojemu sosedu na ministerski klopi, grofu Taafeju: „Jetzt kommt der Bismarck!“ Iz tega je sklepal, da je tudi sedanja vlada, ne le sedanja večina v državnem zboru le na videz prijazna nemškemu zavezniku, da pa prav za prav le razrušiti namerava zvezo z Nemčijo. Ne bomo se spuščali v meritorno razpravljanje tega očitanja, temveč stavili bomo jedno samo vprašanje: Koliko spoštovanja zasluži politična stranka, katera se poslužuje vohunstva ter z navadnimi denuncijami strmoglaviti hoče vladujočo sistemo? To je podlost v vsakdanjem življenju, in podlost ostane tudi v politiki, ne glede na to, da s takimi sredstvi levičarji sigurno ne bodo dosegli svojih namenov.

Za Pickertom oglašese mučno-dolgočasni Jacques, potem Kronawetter in dr. Klaič k stvarnim popravkom, — na to glasovanje, pri katerem se je sklenilo, da se Coroninijev predlog izroči odseku za volilno reformo, ne pa posebnemu odseku, kakor je nameraval predlagatelj.

In sedaj pride „pièce de résistance“ današnje seje, glasovati, večkrat že od dnevnega reda odstavljene zakon o „Prag-Duxer“ in „Dux-Bodenbacher Eisenbahn“. Vender je predmet tako važen in odmerjeni nam čas tako kratek, da moramo stvar odložiti za danes, pridržujoč si, da jo jutri nadaljujemo.

Deželni zbor kranjski.

(XVIII. seja dne 21. januarja 1886.)

Poslanec dr. Papež poroča v imenu upravnega odseka o občinskem redu in občinskem volilnem redu za glavno mesto Ljubljansko. Poročevalec predlaga, da se postavni načrt odobri in pride o njem v specialno debato.

V generalni debati oglašese pivi poslanec Dežman in govori zelo obširno proti nasvetovanemu postavnemu načrtu. Ker so iz govora razvidne nove določbe mestnega statuta in volilnega reda, s katerimi se zaradi prepričlega prostora nismo mogli pečati, in ker je predmet važen, zdi se nam potrebno, priobčiti govor vsaj v skrajšani obliki. Najprvo graja Dežman deželnega predsednika barona Winkler-ja, da je izdelal dotični postavni načrt, kajti izdelati bi ga moral le deželni odbor. Dasi je načrt z neko posebno preudarjenostjo in

pazljivostjo urejen, vendar so se izvršile najvažnejše spremembe v volilnem redu, ne da bi se bilo prej temeljito preudarjalo, in upravičeno je predbacivanje, da se je vlada potegovala le (!) za koristi (!) narodne stranke. Narodna stranka je še vsekdar poskušala, preurediti volilni red, kadar je propala pri volitvah, sedaj pa si hoče utrditi za zmirom svoje gospodarstvo na rotovži ravno z novim volilnim redom. Volilci, ki v Ljubljani največ davka plačujejo, in katerih volilna pravica se je omejila po nizkem cenzusu, ali sploh postala iluzorična, pač ne morejo zaupati trditvi vlade, da ona neče dopuščati, da se le količaj kratijo pravice Nemcev v Ljubljanskem stolnem mestu. Dosti umestneje bi bilo, da bi se vlada ne bila utikala v obravnavo novega mestnega reda.

Poslanec Dežman potem pride na kritiko volilnega reda, posebno mu preseda, da se hoče volilna pravica dati ženskam, katere za isto niti prosile neso. V III. volilni razred bi se utegnile vsprejeti kakih 80 do 100 žensk in skoro bi lahko odločevale, kajti zna se, v katerih krogih imajo ravno te ženske svoje svetovalce in kaj zamore opraviti pri takih volilcih „ein kühner Agitator“, a te ženske nemale nikakega interesa za mestne občinske zadeve, spadajo „zur fluctuirenden Bevölkerung“, mej tiste, katere neumestno dražijo prodajo živeža v mestu, kajti prodajajo roženkrance, svete podobe (pildke), kavo, kruh in maslo. (Občna veselost in smeh, celo Dežman sam se muza.) Sodelovanju takih volilcev ali volilk bi se mestni očetje Ljubljanski pač z mirno vestjo lahko odpovedali. Res je, da imajo obrtniki interes tudi za najmanjšo volilno pravico za mestni zbor, kajti zvezani so tako rekoč tisočermi vezili z mestno občino, a pri ženskah tega ni. Jako žalosten pa je Dežman, da se volilna pravica ne priznava upokojenim častnikom, ki neso občani. Če prav plačujejo svoje davke v Gradci pri vojni blagajnici, stanujejo vender v Ljubljani neprestano, in velik blagor za Ljubljansko mestno občino bi bilo, misli Dežman, da se pridobijo ti gospodje s tem, da se njim dá volilna pravica, s tem pridobili bi še druge penzioniste in lahko bi Ljubljana postala nov „Pensionopolis“. Cenzus davkoplačevanja glede na volilno pravico je popolnem neopravičen. 60 gld. za I. razred in 25

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

XII.

Oh, dražestna krajina! če bi se našlo kako pripravno bivališče, da bi upokojilo boli razmučenega srca, zacelilo globoke rane, katere je zasekala tuga in obudilo prva mamila življenja, učinila bi brez dvojbe ti! Očarljiva tvoja podoba, samotni ti gozdi, čisti in vonjavi tvoj vzduh ima moč, da uteši vsakršno žalost... razven obupa.

Charlotte Smith.

Gospa Albertova preživela je noč in jeden del prihodnjega dne išoč tolačenja skrivnostnemu Lotarjevemu govoru. A našla ni ničesar, kar bi promenilo najmanjšo stvarco v nje namerah. Morebiti preprosti rod, morebiti radi preobilne radodarnosti vznerejeno imetje, velike politične ali zasobne nesreče, držeče ga udaljenega njegovej domovini, takšna so bila različna mnenja, s katerimi se je bavila nje domišljija in nijedno iz njih jej ni obu-

dilo misli, da bi zaviralo Tonici srečo. Celo Lotarjevo obotavljanje se je na ta način razlagalo s toliko nežnimi in vrlimi čuvstvi, da se ni kesnila s sredstvi, da prodre.

Razgovorivši se nekoliko s Tonico, pooblasti jo, da sme svobodno pokloniti svojo roko in srce, in da mu naznani sama to novico, uverjena, da se njegovi plemeniti pomisleki ne bodo ustavljali ljubezni. Tonica, boječnejša in plašnejša, ker je bila navajena že od mladosti mračnih mislij, da ne bo nikoli uživala sreče, katere sliko so jej predočevali, pričakuje z nemirnejšo nestrpljivostjo, da bi potekel ta dan. Zdi se jej, da se nikedar več ne povrne, da ga je videla poslednjikrat.

Toda prišel je zopet.

Njegova tužna in utrujena fizionomija javljala je mukovita razmišljanja. Polt mu je bila svinčene barve. Oko mu je izgubilo navadno sladkost svojega seva ter kazalo je nedoločni in viharini nemir bolne domišljije. Poleg Tonice je sel ter jo nepremično gledal; gospa Albertova se je nekoliko na strani z nečim bavila ter se nalašč udaljila njenemu razgovoru. Ta položaj je imel nekaj težkega za boječo in slabotno Toničino organizacijo. Poskušala

se je smehljati in solza se jej je utrla v očesi. Srce jej je bilo silno burno. Včasih se je odvrnola od Lotarja in ozrši se znova vanj, začudila se je, da jo še vedno tako nepremično in tužno ogleduje kakor prej. Hotela je nekaj pregovoriti, a jedva je jecala nerazločne glasove in njemu je bilo nemogoče razbrati, kaj hoče. Pazljivost, s katero je zrl nanjo, imela je nekaj sličnega nekakemu mamilu in nekakej nočnej prikazni. Naposled posrečilo se jej je, da je okončala to mučno čarobo, deajoč mu:

— Vi ste tedaj nesrečni, Lotar?...

To vprašanje je vezala neka neuvidna vez z njiju poslednjim razgovorom, a bilo je bolj izraz bolestnega čuvstva, katero je vzbudilo ono, kar je namerjala povedati.

Lotar ne odgovori ničesar.

— Toda, nadaljuje ona, bili bi pregrozoviti proti onim, kateri vas ljubijo...

— Kateri me ljubijo! deje Lotar pokrivši si glavo z rokami. Zli moj angel vas je naučil magične besede, dušo mi mameče!

— Prišla sem nalašč zopet na to, odgovori Tonica, ker ne poznam brezmejne nesreče za človeka, kateri je ljubljene; in če je vaša usoda taka,

gld. za II. razred je premali. Prej je bil davek najmenj 84 gld. in 50 gld. merodajen. Trdi se sicer od strani deželnega odbora, da se je ravnal pri tem po načelih, veljavnih za občinski volilni red, a tam se deli ves predpisani davek v tri dele, kar pa pri Ljubljanskem volilnem redu že z ozirom na obrtnike ne gre. Dežman tedaj misli, naj bi ostal cenzus 5 gld. za III. volilni razred, cenzus za I. in II. razred naj bi se pa s 6 desetimi za I. razred, 3 des. za II. razred določil. Kot najvažnejšo določbo novega obč. reda pa zmatra §. 79., po katerem se bode doslej samoupravna občina Ljubljanska podredila deželnemu odboru in tako zavrgla takorekoč največji biser svoje samouprave. Liberalni prejšnji mestni zastop branil se je tega z vse odločnostjo. A spomniti hoče Dežman narodno stranko na neko reminiscenco, ko je bila ona prej na krmilu v mestnem zboru in je bil dr. Costa iste župan. Zmirom se je takrat pred volitvami v mestni zbor skrbelo, bode li narodna stranka imela večino v mestnem zboru ali ne, in sklenilo se je, prenarediti začasni mestni občinski red in volilni red. A ko po volitvah, dasi je pridobila zopet narodna stranka večino v mestnem zboru, neso dotične obravnave zastran prenaredbe mestnega statuta prišle hitro v tek, interpelovali so nekateri narodni mestni odborniki župana, zakaj se ne postopa hitreje? In kaj njim je odgovoril dr. Costa: „Gospodje nič ne popravljajmo pri mestnem statutu, mnogo ima sicer napak, a jako mnogo ima tudi koristnega!“ Končaje, pravi Dežman, da je ta sodba dr. Coste, jako nadarjenega moža, popolnoma umestna, on je znal: „Incidis in Scyllam cupiens vitare Charibdin“. Zatorej ne zametujte najdražje pravice Ljubljanskega mesta, nje samouprave! Dežman predlaga, da se vrne ves statut upravnemu odboru, da ga isti, kakor volilni red po dotičnih določilih popravi, kakor je on (Dežman) povedal. (Nemški poslanci mu ploskajo.) (Dalje prih.)

Proračun glavnega mesta Ljubljanskega.

Zavoljo obilnega družega gradiva, posebno zavoljo poročil iz deželnega zbora, nismo mogli doslej še poročati o proračunu, kateri je v svoji seji dne 7. t. m. obravnaval mestni zastop Ljubljanski. Ker je pa ta proračun važen posebno zato, da se spozna delovanje narodne večine mestnega zbora Ljubljanskega, podajamo iz poročila finančnega odseka naslednje odstavke:

1. Za doneske nasvetuje magistrat, da bi se proračunilo 10.751 gld. 68 kr. Finančni odsek pa predlaga, da bi se proračunilo za podporo ubožnej zakladi mesto 9184 gld. 43 kr. le 8914 gld. 43 kr. — in sicer na temelji že odobrenega proračuna ubožne zaklade — tedaj za 270 gld. manje; za prvi letni donesek slovenskemu dramatičnemu društvu za vzdrževanje slovenske dramatične šole pa 200 gld.; tedaj končno 70 gld. manje, ali mesto 10.751 gld. 68 kr., katere nasvetuje magistrat, le 10.681 gld. 68 kr.

Z ozirom na donesek 200 gld. slovenskemu dramatičnemu društvu omeniti je sledeče:

a) Odbor slovenskega dramatičnega društva uložil je pri mestnem magistratu prošnjo do mestnega zbora, naj bi mu se dovolil za vzdrževa-

nje dramatične šole primeren stalen letni donesek za tako dolgo, dokler bode vzdrževal slovensko dramatično šolo. Ta šola ima se otvoriti leta 1886. in je v ta namen odposlalo društvo na Dunaj na konservatorij gospoda Ignacija Borštnika, da se za oder umetniško omika in usposobi. Potem ga bode stalno namestilo za voditelja slovenskim gledališkim predstavam in za predavatelja v dramatični šoli. Naše glavno mesto ima sicer mnogo in raznovrstnih učilišč in društev, katera skrbje za izomiko v raznih strokah. Dramatične šole pa je doslej še pogrešalo. Mestni zastop mora torej z veseljem pozdraviti sklep mestnega odbora dramatičnega društva, ker se je nadejati, da bode slovenska dramatična šola povzdignila le še boljše veljavo Ljubljane pri našem narodu. Ker pa dramatično društvo ne razpolaga o lastnem premoženju in je odkazano le na podpore občinstva, oblastev in korporacij, zato bode predložil finančni odsek, da se usliši prošnja njegovega odbora in je za leto 1886. že proračunil za donesek k vzdrževanju dramatične šole zneske 200 gld.

b) Mej ostalimi doneski proračuna se tudi znesek 200 gld., kot donesek filharmoničnemu društvu za vzdrževanje trobilne šole. O tej šoli izvedel je finančni odsek po natančnej informaciji, da je zelo slabo obiskovana, tako da nje koristi — ako so sploh katere — niso v nikakoršnji primeri s podporami, katero dobiva za njo. Poleg tega je splošno znano, da filharmonično društvo sploh ne sprejema rado brezplačnih učencev in da največkrat take, ki se oglašajo za brezplačno poučevanje pošilja h „Glasbene Matici“. Po takem nima prebivalvalstvo Ljubljansko od njega takega dobička, kakršnen bi lahko imelo in po vsej pravici more se reči, da „Glasbena Matica“ s svojim brezplačnim poučevanjem stori za splošno glasbeno izomiko mnogo več ko filharmonično društvo. Ker ima končno filharmonično društvo še posebno svoje premoženje in se more pohvaliti z nenavadno naklonjenostjo kranjske hranilnice — katera nasprotno nima priznanja za delovanje „Glasbene Maticе“ — misli finančni odsek, da se mu ta donesek za leto 1886. sme izplačati le tedaj, ako posebno zanj prosi in dokaže, da je trobilno šolo v letu 1885. obiskovalo vsaj deset učencev, kakor tudi, da mu je te podpore resnično potreba.

2. Za zdravstvene izdatke predlaga mestni magistrat da bi se proračunilo

a) za služnine, doklade in nagrade	3560—
b) za oskrbljevalne troške bolnicam	150—
c) za desinfekcijske troške	1000—
d) za razne troške	100—

Prvi dve točki osvaja tudi finančni odsek; glede ostalih dveh pa pripominja sledeče:

a) Za desinfekcijske stroške izdalo se je leta 1884 gld. 3116-24 kr., leta 1885. pa gld. 1372-40 kr. Že iz tega sledi, da je znesek 1000 gld., kateri naj bi se v ta namen po ma-

gistratovem nasvetu proračunil za leto 1886. mnogo premajhen. Finančnemu odseku se zdi, da ni še za sigurno odklonjena nevarnost kolerske invazije in ravno zadnje dni minolega leta nenadejano v Trstu nastopivša ta bolezen, nalaga mestnemu zboru dolžnost, da že zana-prej skrbi za eventualnost, da bi tudi Ljubljano obiskati utegnila. Tri leta razsajala je že kolera o poletnih mesecih po raznih krajih ob sredozemskem morji in verjetno je, da se bode letošnje leto zopet kje prikazala. Sicer je pa želeti, da bi se po našem mestu, dokler se ne predružači zelo nedostatna kanalizacija ali vsaj z vodovodom ne upelje stalno izpiranje kanalov in dokler se ne uredi gnojne jame, tudi o tacihi časih, ko ne razsajajo v mestu nikake kužne bolezni, gledalo na desinfekovanje bolje, ko se je to godilo do leta 1884. S tem se bodo vsekakor zboljšale izdatno zdravstvene razmere mesta in zabranjevalo nastopanje nalezljivih bolezni. Zato pa finančni odsek predlaga, da se za desinfekcijske stroške proračuni 3000 gld. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. februarja.

V nedeljo se je vršila v Serajevem slovesna konsekracija bosanskega metropolita. Po končanej cerkveni slovesnosti, bil je v metropolitske palači slovesen vsprejem, popoldne ob dveh pa slovesen obed v kazini, katerega se je udeležil general baron Appel in višji cerkveni dostojanstveniki vseli veroizpovedanji v deželi. Baron Apell, nadškof Stadler in mufti pozdravili se v napitnicah metropolita. Škof Živković je pa v lepem govoru omenjal harmonije mej raznimi veroizpovedanji in cesarsko vojsko. Ta govor bil je naudušeno vsprejet.

Vnanje države.

Ker se srbsko-bolgarska mirovna pogajanja tako počasi vrše, so angleški, avstrijski in nemški zastopniki zopet priporočali srbski vladi, da naj hitro sklene mir. Poslednja njim je pa odgovorila, da samo Turčija zadržuje mirovna pogajanja.

V Srbiji še vedno rožljajo s sabljo. Sklicujejo se vojaki in odpošiljajo na mejo. Finančni minister je baš sedaj izdal ukaz in ga poslal vsem okrožnim oblastvom, da mora vsakih 100 davkoplačevalcev plačati 500 frankov, s katerimi se bodo nakupili konji za vojsko. V desetih dneh se mora povsod pobrati ta vojni davek, ko se bode razglasil dotični ukaz. Občine, ki ima manj kakor 150 davkoplačevalcev, bodo zložile denar le za jednega, občine, ki imajo nad 150 davkoplačevalcev, pa za dva konja.

Kako v Rusiji mislijo o turško-bolgarskem dogovoru, da se nekoliko posneti iz izjave oficijoznega glasila „Journal de St. Peterburg“. Ta list omenja, da se govori, da je Turčija poslala okrožnico na velevlasti in potem pa pravi: „Če se res nahaja taka okrožnica, nikakor to ne izključuje sporazumljenja o prevej in tretjej točki bolgarsko-turškega dogovora, četudi Porta konstatuje, da je obnovenje oblasti guvernerja vzhodnorumelijskega samo formalno vprašanje, dočim Rusija drugače misli in se spremembe statuta smejo določiti samo s sporazumljenjem velevlastij. Kar se pa tiče druge točke, nasprotuje trditvi, da ima sultan sam pravico sklepati pogodbo zastran bolgarske vojaške po-

da je mnogo nagnenij prevarilo vaše rahločutje, da vam je uskočilo mnogo nadej, nikedar ni došlo do tega, prijatelj moj, da bi ne našli več poleg sebe one toliko dragocene zamene, katera zaceli v nežnem srci vse bolesi; — vi veste, Lotar, da ste ljubljani.

Lotar je začel z nova zreti v Tonico, a lice se mu je do cela premenilo: Zapazil si na njem le še nekake zmes nepokojnega radovanja, osupnenja in groze, nenavadnih njegovim potezam.

— Lotar, govori ona dalje, jaz ne poznam ni vaše obitelji, ni vašega dostojanstva, ni vašega imetja, in malo mi je na tem, da to zvem; a pravilo se mi je, da roke one Tonice, katere srce vi želite polniti, ni prezirati nikomur, naj bi mu bile one razmere še toliko sijajne; in Tonica, mogoč voliti svobodno, odločila bi se samo za vas.

— Zame! vsklikne Lotar z nekako strastno burnostjo.

Gospa Albertova se je približala.

— Zame! in to ste vi, to je Tonica, ki se mi tako bridko roga.

— Lotar, pregovori Tonica z nekako mrzlo dostojnostjo, vi prezirate Tonico ali je pa niste razumeli.

— Prezirati Tonico! Kaj znači ta jezik? O čem se mi je govorilo? O poroki če se ne motim, in vi...

Tonica se opre ob sestro. Joče.

— Hči moja, pravi gospa Albertova, ne utikaj se v njegove tajne. Pač nikakor ne bi te zmetal, če bi ga nerazdorna ovira, morda kaka druga vez...

Lotar jej seže v besedo.

Ah! ne verjemite tega! Rojenemu, da ljubim Tonico, da ljubim samo njo, ni mi vklenilo svobode nobeno drugo nagnenje... In če bi se nje roka mogla pridobiti z ljubeznijo — ali s pogumom, prisezam, da bi bila moja, ali s kako pravico in s kakimi pogoji? S kakimi pogoji, Bože veliki! in kdo bi je drznol staviti? Maščevanje božje, kako si strašno! Poslušajta me, niste li slišali, — vama neso li pravili — še pred kratkim časom o nekem človeki, zovočem se — Lotar — to bodi njegovo ime in Lotarjeva soproga, znata li, v kakej palači, na kakih posestvih bi jo pokazal svojim vazalom!

Tonica sede. Smrten srh jej vzdrveni ude. Grozna razjasnila so se javljala nje duhu, upirajoča se proti njej. Izkušala je prodreti to neprodorno skrivnost, in vse, kar je mogla razločevati,

bilo je nerazborno in strašno. Lotar se jej je redoma udaljal in približeval. Včasih so mu črte izražale blodnjo, včasih jih je neustavna moč napela in raztrla. Potem je nekaj časa zamišljen in potrtn molčal. Kar mu vzasneje čelo, oko mu zažari, hipna misel, obujajoča mu z nova nadejo, zasveti mu na lici. Tonici h kolenom se sklone, z vshičenjem stisnovši nje in gospe Albertove roke, ter močej jih s solzami, vsklikne:

— Toda, če bi bil vse na svetu njej in vam? Vse! odgovori Tonica.

— Ona in vi, deje gospa Albeztova. Vse moje življenje je navdihala ta misel.

— Da bi bilo res? vsklikne Lotar, kakor bi ga potrla teža nikoli ne nadejane sreče; da bi bilo res, in jaz bi mogel začeti z vami novo bistvovanje, zatreti svoje ime in svojo usodo sredi ljudij, — da bi mogel! A treba li... kako bi se drznol podvreči, kar ljubim... Tako hoče fatalna moja zvezda! Daleč od tod je, daleč od mest, v deželi kder bi vam bil zaman sijaj slovečega imena in obilne imovine, ali kder bi jaz posle vse svoje življenje posvetil... Oh! pustita, da se opočijem za jedno trenutje v opajajočih me čuvstvih!

(Dalje prih.)

moči vsled svoje vrhovne pravice, javnim pravom v orijentu: se nikdar neso bili kristijanski vazali na Balkanu zavezani v vojni pomagati sultanu. Da bi se bolgarska vojska podredila Turški, to nasprotuje Berolinske pogodbi. Knez Aleksander ni imel pravice v kaj takega privoliti. Podreditev bolgarske vojske more v orijentu vzbuditi razne strasti in prouzročiti bratomorske boje. Nikakor v to ne more privoliti Rusija, ki je osvobodila Bolgarijo. Če tega ne vedo v Sofiji, je pa drugod še dobro znano.

Rusom prijazna stranka v **Bolgariji** in **Vzhodni Rumeliji** hudo agituje proti knezu Aleksandru, ker se je zadovoljil z osebno unijo, a ni odločno zahteval popolnega zjedinenja, katero želi ves bolgarski narod. Knezova popularnost se vsled tega že manjša v Vzhodni Rumeliji. Ako se bode Rusiji posrečilo, še dolgo zavleči končno rešenje vzhodnorumelijskega vprašanja, zna še celo odstaviti kneza Aleksandra, zlasti če bode zagotovila Bolgarom popolno zjedinenje in še Makedoniji dosegla večjo samostojnost.

Grška bode s svojo trdovratno politiko vendar nekaj dosegla. Turčija želi, da se kmalu poravnajo sedanje zmotnjave v orijentu. Zato se hoče pobotati z Grki. Vrše se nekda že mej turško in grško vlado obravnave, da se zopet uravna meja. Turčija bode odstopila zopet nekaj zemlje Grkom.

V Peterburgu veje nekaj časa Poljakom ugodnejši veter. **Ruska** vlada se nadeja Poljake bolj zase pridobiti sedaj, ko so se preverili, kaka nevarnost njim preti od Nemčije. Porušenje Poljakov se ne bode več tako pospeševalo, kakor dosedaj. Kakor se poroča, je vlada zavrgla predlog Poljakom sovražnega šolskega kuratorja v Varšavi, Apuhtina, da se pomnoži število nepoljskih šol.

Pri nadomestilnih volitvah za **francosko** zbornico pridobili so republikanci 17 sedežev. Tudi na otoku Korziki so voljeni republikanci. — Veleposlanik v Peterburgu, general Appert dal je svojo demisijo zaradi slabe zdravja, na njegovo mesto pride general Billot. Poslednji je jako odločen mož in je bil v drugem Freycinetovem ministerstvu. Ker sedaj ni poklican v ministerstvo, ga pa bodo odškodovali v veleposlaništvu.

Tudi v Birminghamu na **Angleškem** so se poskušali nemiri mej delavci, ki so brez dela, pa jih je zabranila policija. Ravno tako prikazovali so se nemiri v Great Yarmouthu. Vojaki so v več mestih pripravljeni, da takej zatro vsake take pojave.

Dopisi.

Z Dunaja 15. februarja. [Izviren dopis.] (Naše srednje šole v budgetnem odseku.) Današnja seja budgetnega odseka bila je za Slovence posebno zanimiva, ker se je razgovarjalo o vprašanju učnega jezika po naših srednjih šolah. Pri dotični potrebi državnega proračuna oglašil se je namreč član budgetnega odseka, poslanec dr. Tonkli, ter je v daljšem govoru razjasnil naše šolske razmere. Glede šolstva v Trstu opozarjal je naučnega ministra na anomalijo, ki leži v tem, da Trst dosihmal še nobenega deželnega šolskega zakona nema; vprašal je pri tej priliki, na kateri podlagi je urejeno Tržaško šolstvo. Oziral se je potem na srednje šole, hoteč najprej izvedeti mnenje učne uprave, ako ona namerava, ozirajoč se na kolosalno število učencev Ljubljanske gimnazije, v Ljubljani ustanoviti prepotrebno drugo gimnazijo. Skliceval se je na dalje na znane resolucije, vsprejete tekom zadnjih let, ter interpeloval ministra, ali se je dosihmal z vladne strani kaj ukrenilo, da se ustreže tem resolucijam ter da se slovenske paralele uvedejo na Spodnjem Štajerskem in na Primorskem?

Navzočni naučni minister plemeniti Gautsch je takoj odgovarjal na stavljena mu vprašanja. Kar se tiče Tržaških šolskih razmer, dejal je, da se cela dosedanja provizorična organizacija naslanja na Hausnerjevo odredbo z leta 1869. Preskočivši vprašanje druge Ljubljanske gimnazije, katero se pa bode bržkone zopet sprožilo pri budgetni debati v zbornici, prestopil je takoj na jezikovno stran. Omenjal je, da zlasti za višje gimnazijalne razrede dandanes še nemamo dovolj učnih pripomočkov, vendar priznavajoč, da se bode ta nedostatkost dala odpraviti. Ali vsekakor tako — umuje minister — treba počakati učnih uspehov sedaj obstoječih slovenskih paralel na Kranjskem. Ker je že letos četrti razred osnovan na podlagi slovenskega učnega jezika, bode se dejansko dalo presojati, če so učenci v toliko zmožni postali nemščine, da zamorejo na višji gimnaziji z vsaj deloma uvedenim nemškim učnim jezikom tekrovati s svojimi nemški odgojenimi tovariši. Na tako praktično skušnjo poklada minister mnogo več važnosti, nego na razna nadzorniška poročila. Kakor hitro bodejo učni uspehi povoljni, — kar se more pokazati že v prihodnjem šolskem letu, — potem še le navstane naloga za učno upravo, baviti

se z sličnim preustrojem naših gimnazij po drugih slovenskih pokrajinah ter z razširjevanjem slovenskega učnega jezika po višjih razredih. Glede Pazina omenja, da nasproti pičlemu obisku Pazenske gimnazije je baje bolj umestno, govoriti o obstanku tega zavoda sploh, ne pa o napravi paralel, ki se opravičiti ne dajo pri sedanjem broji učencev. Z opazom na Celje pa in na Celjsko gimnazijo rekel je minister Gautsch z nekim posebnim naglasom, da je na tem zavodu v prvi vrsti rešiti drugo pitanje, namreč zboljšanje propadle discipline.

Na to se je unela daljša debata, katere sta se udeležila od nemške stranke Heilsbeg in dr. Russ, iz mej desničarjev Zeithammer, dr. Tonkli in poročevalec Jireček. Poslanec Heilsberg, jeden najbolj praznih, a navzlic temu najkričavejih levičarjev zagodel je zopet jedenkrat — variatio delectat! — staro pesen o vrlih Spodnještajercih, kateri se baje sami branijo slovenščine, iz golega hrepenenja po nemškem kulturnem jeziku! Dr. Russ, ki je sam slovenskega pokolenja, spodtikal se je nad „nizkim“ kulturnim položajem slovenskega naroda ter nam v vzgled stavljal siromasne Korošce, kateri se že v jednorazrednicah pitajo z izveličevalno nemščino. Dobro jo obema odgovarjal dr. Tonkli, in prav toplo ga je podpiral Zeithammer, ki je ministra opozarjal na slavnostni „circulus vitiosus“, obstoječ v tem, da se z jedne strani Slovincem predbaciva, da nimajo učnih knjig, z druge pa se jim odrekajo zavodi, na katerih bi se mogle uvesti. Po kratki opazki poročevalčevi vsprejela se je vsa potrebsčina, in sicer po številkah državnega proračuna.

V prvič tedaj smo slišali ministra Gautscha govoriti o slovenskih razmerah. Dr. Tonkli je zahteval, naj se odgovor ministrov zabeleži v zapisniku, izrečno poudarjajoč, da mu je bil „le deloma po volji.“ Skoro bi še huje sodili o ministri izjavi. Po svojem bistvu bila je ta izjava zgolj dilatorična, na jasno vprašanje prav nejasen, nepomenljiv odgovor. Naloga naših poslancev bode, da v zbornici o svojem času ministra primorajo, barvo pokazati na tak način, da slovenski narod jedenkrat izve, česar se mu je nadejati od sedanje vrhovne učne uprave.

Domače stvari.

— (Presvetla cesarica) popelje se danes po noči s posebnim vlakom skozi Ljubljano na Dunaj. Ob 6. uri zvečer odpelje se z Reke.

— (Odlikovanje.) Presvetli cesar je dovolil, da sme pobočni strelec ruskega poslanika na Dunaji, gosp. Janez Korošec, rodom iz Gorjuš v Bohinji, vsprejeti in nositi sreberno rusko svetinjo za zasluge na traku reda sv. Stanislava.

— (Poročil) se je včeraj v Cerknici gospod dr. Martin Travnar, c. kr. sodnijski pristav v Logatci, z gospodično Karolino Obrezovo, hčerjo državnega poslanca.

— (V Trstu) volili so včeraj župana. Izvoljen je bil zopet dr. Bazzoni, podpredsednikoma pa dr. Luzzatto in dr. Dompieri. Manjina torej v predsedstvu ni zastopana. Poslanec g. Ivan Nabergoj je še vedno bolan, zaradi tega ga ni bilo v sejo.

— (Pobiranje doneskov za „Narodni Dom“ v Ljubljani.) Zadnjič smo dejali, da bo polovica prve stotine razprodanih knjižic kmalu dosežena. Danes se ž njo že lahko izkažemo. V novjšem času je narastlo število razprodanih knjižic za 3. Pred vsem nam je z radostjo in zahvalo omeniti simpatičnih pojavov iz sosednje Koroške — iz nemškega Beljaka. Beljaški Slovenci so nam poslali 48. razprodano knjižico pod št. 374 (poverjenik g. Fr. O.) in dodali to-le prijazno voščilo, oziroma gaslo:

Kamen za kamnom eden za drugim nosimo,
Da se prot' nebu dvigne mogočna palača,
Dober vspeh Vam, vrli Slovenci, želimo,
Da se znebimo enkrat imena „gostača“.

Pač zares gostači smo Slovenci in z obilimi palačami se naše sicer krasne pokrajine ne morejo ponášati. Tacih palač pa še celo nemamo dosti, ki bi bile lastnina vsega Slovenstva, kakeršna ima postati naš „Narodni Dom“ v Ljubljani. — 49. in 50. knjižico (poverjenika gg. dr. V. G. in G. M.) dobili smo pod št. 405 in 417 iz Ljubljane. Došlo nam je tudi nekaj perijodičnih mesečnih svot, nabranih večinoma na desetkrajcarske knjižice, od katerih je ona, v znesku 12 gld., ki sta jo nabrala gg. J. B. in V. K. v Trstu na knjižico pod št. XXVIII. najznatnejša. Gospodom nabiralcem prav iskreno zahvalo, prvi tisočak bo takoj gotov.

— (Sijajni ples 2. februarja v Ljubljanski čitalnici) vzbudil je gotovo v srci slehernega rodoljuba željo, da bi se že kmalu uresničila ideja zgradbe „Narodnega Doma“ v Ljubljani. Narodni živelj se vedno množi in prostori za gojenje društvenega življenja, kateri so zadostovali pred 25. leti, sedaj več ne zadostujejo. Prijetna dolžnost nam je, omeniti veselice, katero priredi kegljačka družba „Edinost“ v prostorih Ljubljanske čitalnice, katere čisti donesek je namenjen „Narodnemu Domu“. Kakor čujemo, bo udeležitev jako živahna, kajti ne le lepi spol se bo udeležil v mnogobrojnem številu, tudi odlični rodoljubi obljubili so počastiti ne le s svojo navzočnostjo, nego tudi denarno izdatno podpirati, kajti radodarnosti neso stavljenе meje. Z veseljem smo čitali te dni visokodušna darila dveh rodoljubov, gg. Hrena in Vilharja, katera sta darovala prvi 1000 gld., drugi 300 gld. „Narodnemu Domu“. Upamo, da bodo rodoljubi tudi 20. t. m. položili izdaten temeljni kamen „Narodnemu Domu“. Prosimo torej, da sleherni, čeravno ne misli udeležiti se te veselice, vsaj nekaj položi na narodni altar, ker naša moč je v slogi.

— („Rogača“) izšla je 4. letošnja številka z raznovrstno vsebino in divnimi ilustracijami. „Rogača“ stane za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr.

— („Trgovski ples“) vrgel je 1080 gld. 35. kr. čistega dobitka, kateri pripade penzijskemu fondu trgovskega bolniškega in penzijskega društva v Ljubljani.

— (Z Rakeka) se nam poroča 16. februarja: Danes padel je — ali je pa sam prežgodaj doli skočil — konduktor tovrnega vlaka št. 21, kateri je prišel iz Trsta. Padel je pod voz in zmečkal mu je obe nogi in levo roko. Težko, da bi preživel dan. Ponesrečeni imenuje se Premru.

— (Iz Maribora) se nam piše: V soboto dne 13. februarja predpoludnem ustrelil se je v Mariboru jako talentiran dijak VIII. gimn. razreda, z imenom Hierzegger, ker je dobil koncem I. semestra v dveh predmetih dvojko. Po celem mestu se je naglo raznesla govorica, da je temu samomoru profesor Kaspar kriv, kateri se inace rajši z glasbo, nego s poučevanjem v šolskih predmetih bavi, ker ga je bojda krivično klasifikoval. Posebno mej dijaštvom brez razlike narodnosti je razdraženost proti omenjenemu profesorju tako velika, da se je bilo bati resnih izgrediv. V nedeljo večer se je kričalo po mestnih ulicah „Pereat Kaspar!“ Profesor Kaspar je zaradi razburjenosti, morda tudi, ker se je dolžnega čutil, pobegnil in se pogreba ni udeležil. Preiskava bode pokazala, kaj je osnovanega na tem.

— (Nov vojašk službenik.) Pod predsedništvom generalnega štaba načelnika fml. barona Becka zboruje sedaj na Dunaji posebna komisija, ki ima prirediti novo izdajo službenika. Novi službenik ne bo imel bistvenih sprememb, le natančneje bode določeval mejsebojno zvezo in občevanje posamičnih šarž zastran javljenja časti in pri službenih poročilih, ker to terjata nova vojstvena osnova in organizatorična pomnožitev obojnih deželnih bramb. Tudi stanje obojne žandarmerije nasproti vojaštvu bode v tem službeniku objavljeno. — Nadalje se pri ministerstvu za domobranstvo posvetojejo, kako zaprečiti nedostatke in preziranj pri oddajanji civilnih služeb, katere so v zmislu zakona z leta 1872, tikajočega se preskrbljevanja doslužbenih vojakov, podčastnikom prihranjene.

— (Prihodnja veselica narodne čitalnice Novomeške) vršila se bode zaradi nepredvidenih zaprek namesto dne 21. februarja, stoprav dne 28. februarja t. l. K tej veselici, katere program je tombola in ples, kakor k maškarami na pustni dan vabi uljudno odbor.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi Čitalnica Postojnska v svojih prostorih dne 21. februarja 1886 s tombolo, petjem, šaljivim prizorom in plesom. Začetek ob 8. uri zvečer. Udje so ustoppine prosti, neudje gospodje plačajo 50 kr.

Odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Podmelska čitalnica v nedeljo 21. dne t. m. s sledečim sporedom: 1. Petje „Naša zastava“. 2. Govor. 3. Petje „Oblačku“. 4. Deklamacija „Jeftejeva prisega“. 5. Petje „Šaljivka Miha“. 6. Igra „Oproščeni jetnik“. 7. Petje „U boj“. Začetek ob 6 1/2 uri zvečer. Ustoppina za neude 20 kr.

Odbor.

— (Odbor „Savinjske posojilnice v Žavci“) vabi častite ude te zadrage k občenemu

zboru v nedeljo dne 21. februarja ob 3. uri popoldne. Dnevni red: 1. Predlaganje računov za leto 1885. Predpragovanje pravil. 3. Volitev načelnika in novega odbora. 4. Razni nasveti.

— (Zdravstveno poročilo za mesec januar) nam kaže umrljivost v mestih z več nego 20.000 prebivalci. Izmed 1000 ljudi jih umrje na leto: Na Dunaji 29.4, v Pragi 39, v Trstu 31, v Gradcu 29.1, v Brnu 30.2, v Krakovu 31, v Črnoveh 23.1, v Linzu 33.6, v Plzni 26.2, v Pulji 15, v Liberci 30.1, v Tarnopolu 32.1, v Ljubljani 39.4, v Solnogradu 27.4, v Zadru 16, v Tarnovu 31.5, v Dunajskem Novem mestu 26.6, v Kolomei 26.7, v Iglavi 36.3, v Przemyslu 39.7, v Gorici 33.7, v Inomostu 41.7, v Olomuci 19.2, v Opavi 28.9, v Tridentu 19.7, v Brody 26.8, v Celovci 39.6. Največja umrljivost bila je tedaj pretekli mesec v Inomostu, Celovci, Przemyslu, Ljubljani in v Pragi.

— (Razpisani sta) notarski mesti v Radovljici in v Mokronogu. Prošnje v 4 tednih na notarsko zbornico kranjsko.

— (Razpisana) je učiteljska služba na Čateži. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 17. februarja. (Državni zbor.) Govorili pro: Rieger, contra: Lueger, Kronawetter. Od vlade Pino, Pusswaid, Wittek, poslednji posebno dobro. Poklukur predlagal konec debate, ki pa ni bil vsprejet. Debata se nadaljuje.

Celovec 16. februarja. Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico veselo in slovesno ustanovljena. Einspielerjev govor nahušeno vsprejet.

Peterburg 16. februarja. Knez črnogorski odpeljal se je preko Wirballena. Grof Orlov Denisov spremljal ga je do meje, na kolodvor pa veliki knezi Nikolaj Nikolajevič, Aleksij Pavl in Sergij.

London 17. februarja. Angleška misijonska družba dobila je iz Zanzibara telegram iz dne 12. t. m., v katerem se potrjuje vest, da so na povelje kralja Ugande škofa Hanringtona in njegovo iz 50 oseb obstoječe spremstvo umorili. — „Daily News“ so poizvedele, da se bodo po prihodu dveh, za podkrepljenje angleškega brodovja odposlanih ladij, takoj pričele operacije, da se grško brodovje stori nezmožno za boj.

Razne vesti.

* (Železnica Doboj-Tuzla-Siminhan) bode do konca aprila t. l. dodelana, da se izroči prometu.

* (Srbija) dosegla je s svojo čudno politiko žalostne uspehe. Ko se je ločila od Rusije, imela je samo 8 milijonov državnega dolga, danes, čez kratkih 8 let pa znaša državni dolg srbske kraljevine že 258 milijonov frankov.

* (Čuden zakon.) V Nilesu v državi Michigan (v Severni Ameriki) poročila sta se letošnji predpust udovec in udova, katera sta s saboj v zakon pripeljala vkupe petindvajset otrok.

(Najcenejše zdravljenje.) Dunaj. Vašem blagorodju! Priznajot, da sem vsprejel Vašo pošiljatev švicarskih pil lekarja R. Brandt-a, izrekam Vam za Vašo prijaznost najiskrenejšo zahvalo z udnim pristavkom, da je vspeh Vašega popularnega zdravilnega sredstva daleč presegel vsa pričakovanja. Moja nesrečna sestra boleha že 17 let za božjastjo in mora zaradi te bolezni biti vedno doma, vsled tega, ker se ni dala po svezem zraku, se jej pogostem zapira, kar ima jako slabe posledice. Z rabo Vaših švicarskih pil so se posledice popolnem odpravile. Če tudi ne rabi švicarskih pil (dobé se v lekarnah v škatljicah po 70 kr.) več slednji dan, ampak po prestankih, vendar so imenovane slabosti na prijeten način popolnem odpravljene ter se sedaj v tem oziru zopet dobro počuti. Sprejmite še jedenkrat mojo zahvalo. Vašemu veleblagorodju hvaležno udani F. Reinisch, železniški uradnik, II. Klosterneuburgerstrasse št. 1. Ker se v Avstriji R. Brandt-a švicarske pile mnogovrstno ponarejajo, naj se dobro pazi, da ima vsaka škatljica na naslovnem listu beli križ na rdečem polju z imenskimi počrkami lekarja R. Brandt-a. (415)

Listnica upravnštva. Gospod J. Pubeku v Črnomlju: Sedaj imate plačano naročnino do 20. maja t. l.

Tuji:

15. februarja.
Pri **Škenu**: Lebl z Dunaja. — pl. Danick iz Gradca. — Jakobi z Dunaja. — Schlessinger iz Celovca. — Zorjaš iz Trsta. — Löwy, Turk, Vidic z Dunaja. — Zuttioni iz Gorice. — Lustig z Dunaja.
Pri **Škenu**: Slaje, Bliz z Dunaja. — pl. Rocher iz Budimpešte. — Dumičič iz Linca. — Euphrat z Dunaja. — Loy iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. febr.	7. zjutraj	736.03 mm.	0.4° C	brevz.	obl.	
	2. pop.	734.93 mm.	4.2° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.11 mm.	1.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 2.1°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 65 kr.
Srebrna renta	84 " 90 "
Zlata renta	113 " 45 "
5% marcna renta	102 " 30 "
Akcije narodne banke	867 " — "
Kreditne akcije	300 " 10 "
London	126 " 45 "
Srebro	— " — "
Napol.	10 " 03 "
C. kr. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	61 " 85 "
4% državne središke iz l. 1854	250 gld. 128 " — "
Državne središke iz l. 1864	100 gld. 172 " 20 "
Ogrska zlata renta 4%	102 " 90 "
" papirna renta 5%	94 " 30 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " — "
Dunava reg. središke 5%	100 gld. 116 " 75 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116 " 50 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " 50 "
Kreditne središke	100 gld. 177 " 75 "
Rudolfove središke	10 " 20 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 113 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206 " 40 "

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so povodom smrti naše nepozabljive

ANICE

se tako blagodejno nas spominjali in v tolikem številu spremili preblogo k poslednjemu počitku, posebno še p. n. gospodičinam, ki so se vrstile ob rakvi, gospodom pevcem ter darovateljicam in darova eljem prekrasnih vencev se najtopleje zahvaljuje

žalujoča

rodbina Gusell.

(98)

Škofja Loka, dne 16. februarja 1886.

Umetne

(50—7)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Ohod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovrzdni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesijonirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na **Gergolet & Pogliacco**, glavne agente, Via dell' Arsenale št. 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zjedninjenih držav po najnižjih cenah. (32—13)

Ljubljanski glavni zastop

jedne prvih zavarovalnic avstrijskih

išče za

Ljubljano in Ljubljanski sodni okraj

inteligentnega, slovenščine in nemščine zmožnega, zgovornega človeka z neomadeževano preteklostjo, kateri zna prijetno kretati se in kateremu je moči baviti se izključivo z opravi glavnega zastopa. Položiti je kavejco.

Stalna plača in provizija.

Ponudbe pod šifro „F. A. 21“ pošiljati upravnštvu teh novin. (95—2)

Borove popke

od polomljenih borovcev (izključljivo le od teh) kupuje v vsaki množini in po najboljši ceni

(96—2) **Josip Levec,**
trgovca pri mesarskem mostu.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabiljenji, diarrihose in rekonvalescenci

izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobljenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vzbrajajoče. **Vademecum** **Raba prijetna.**
Za prebavljenje. **bolehaloče v želodci.** **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo!

Okrepčujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivaajoča sredstva, pije, pastile itd.

Za predzdravljenje!

Za po zdravljenje!

Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistij in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenju, pomanjkanju slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasilenji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanju in napenjanju, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krčih, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatež žili, nepravilnem izpraznenju, trdovratnem zapiranju in debelenju. Cena pušci 20 kr., originalni škatli = 12 pušic = 2 gld. a. v

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranju**, v **Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Kudolfceyem**, v **Radovljici**, v **Črnomlju**, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78—8)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glade učinka kot izborni skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepien, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenje) po kakem trdopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v krizi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenju, tiskanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655—16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.